

[Finansministeren]

Herved sikres det, at der fremover vil være et større sammenfald mellem brugernes udnyttelse af skolens kurser og disses bidrag til skolens drift. Muligheden for at opkræve kursusafgifter øger samtidig skolens handlemuligheder, herunder muligheden for at imødekomme særligt opståede efteruddannelsesbehov, f. eks. i forbindelse med større lovændringer.

Skolen foreslås ledet af en bestyrelse med repræsentanter for staten og kommunerne samt for de interesserede hovedorganisationer – Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd samt Akademikernes Centralorganisation. Svarende til den ændrede status og den ændrede finansiering vil bestyrelsen få betydelig selvstændighed med hensyn til såvel kursusprogrammets sammensætning som dets omfang.

Jeg finder det vigtigt, at Danmarks forvaltningshøjskole ved lovforslaget fastholdes som en fælles ramme om det offentliges efteruddannelsesvirksomhed, samtidig med at skolens muligheder for at varetage denne opgave øges.

Under drøftelserne om skolens fremtid har der været enighed om det ønskelige i at skabe fastere rammer for et samvirke mellem forvaltningen, forvaltningsforskningen og de efteruddannelsesinstitutioner, som gennem deres virksomhed skal bidrage til formidlingen af disse forskningsresultater.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er det derfor min hensigt at nedsætte et kontaktudvalg med deltagelse af interesserede organisationer og myndigheder, der skal fremme udveksling af erfaringer samt drøfte mulighederne for en koordinering af udviklingsarbejdet og efteruddannelsen vedrørende administrative spørgsmål.

Jeg finder det vigtigt, at Danmarks forvaltningshøjskole igennem et kontaktudvalg får mulighed for at indgå i et sådant samarbejde og dermed bidrage til, at personalet i den offentlige forvaltning bedre kan gennemføre de omstillinger, som jeg tror alle vil være enige om er nødvendige i de kommende år.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 126).

Lovforslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det forslag, jeg fremsatte for folketinget den 9. oktober 1980, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 18. november 1980. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 582 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte forslag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokale radio- og fjernsynsforsøg m. v.).

(Lovforslag nr. L 127).

Ved lovforslaget søges der hjemmel til i en ny 3-årig forsøgsperiode at kunne give tilladelse til forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed såvel ved hjælp af kabelanlæg som ved radiospredning. Den foreslåede forsøgsrække er en videreførelse af de forsøg, som gennemførtes i henhold til radioloven af 1973 i perioden 1974–77. Forsøgsantallet var dengang for lille til, at man kunne uddrage tilstrækkelige erfaringer til en permanent ordning med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Der vil efter forslaget kunne ydes støtte fra staten med indtil 3 mill. kr. i de 3 år under forudsætning af tilsvarende kommunal støtte.

Ved forslaget søges der endvidere hjemmel til, at generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og telefonselskaberne kan oprette og drive fællesantenneanlæg, især med henblik på eksperimenter med nye kabeltyper.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerklagenævnet.

(Lovforslag nr. L 104. Fremsat 11/12 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Forslaget her om ændring af forbrugerklagenævnet skal jo ses i sammenhæng med det af justitsministeren fremsatte lovforslag om ændring af retsplejeloven eller rettere sagt om behandling af sager af mindre værdi, som var til behandling her i salen i sidste uge. Samtidig med, at det forslag giver mulighed for, at forbrugersager hurtigt og billigt kan finde deres afgørelse ved domstolen, er det også efter vores mening påkrævet at få effektiviseret klagenævnsbehandlingen, idet vi tror, det vil være en begrænset del af befolkningen, der vil benytte sig af domstolsvejen.

Vi kan derfor støtte denne klargøring af klagenævnets kompetence til stillingtagen til rent juridiske spørgsmål i tilknytning til en sag, som det her i lovforslaget ligger.

Siden loven om forbrugerklagenævnet trådte i kraft i 1975, har behovet for at få præciseret og justeret enkelte af reglerne, herunder altså også samspillet mellem domstols- og klagenævnsbehandlingen, vist sig at være påtrængende, og vi mener altså, at der ved dette lovforslag sker en sådan klargøring. Jeg skal derfor på socialdemokratiets vegne støtte dette forslag.

Fogh Rasmussen (V):

Dette lovforslag lægger op til ændringer på flere punkter i loven om forbrugerklagenævnet. For det første bliver det i lovforslaget udtrykkelig anført, at en klage kan angå samtlige omstændigheder i retsforholdet mellem parterne. Jeg vil godt sige, at måske kan der næres en lille betænkelighed ved, at et nævn, hvor kun formanden er jurist, skal behandle sager af juridisk art. På den anden side er det vores indtryk, at den foreslåede formulering ikke ændrer så forfærdelig meget i forhold til den praksis, som har udviklet

sig. Men det er en sag, vi gerne vil se nærmere på i udvalget.

Dernæst er der stillet forskellige forslag, som sigter på at rationalisere og effektivisere forbrugerklagenævnets arbejdsgang, og det kan vi støtte.

Men så er der nogle udløbere af dette lovforslag, som jeg gerne vil opholde mig lidt ved. Den ene udløber har forbindelse til justitsministerens forslag om retsplejeloven, for så vidt angår småsager. Jeg har hørt en fugl synge om, at der påtænkes en forhøjelse af værdigrænsen for de sager, som forbrugerklagenævnet kan behandle. Den grænse er i dag 10.000 kr., altså den samme grænse, som skal gælde for småsager efter retsplejeloven.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det er rigtigt, at der påtænkes en forhøjelse af værdigrænsen for forbrugersager, og hvor højt beløbet i så fald tænkes at skulle være. Er det ikke upraktisk med to forskellige værdigrænser på dette område?

I den forbindelse vil jeg i øvrigt gerne sige, at vi kan støtte, at der bevares adgang for forbrugerne til at vælge mellem indbringelse for domstolene og for et klagenævn.

Den anden udløber fremgår både direkte og indirekte af lovforslagets bemærkninger, hvor ministeren antyder, at der skal ske en udvidelse af klagenævnets kompetenceområde. Bl.a. lægges der op til, at klagenævnet skal kunne behandle sager vedrørende fast ejendom.

Det er mig egentlig helt uforståeligt, at ministeren går svanger med disse overvejelser netop nu. Mig bekendt sidder der for tiden et par udvalg og behandler forbrugerbeskyttelse ved tjenesteydelser og ved erhvervelse af fast ejendom. Disse udvalg er dels ikke færdige med deres arbejde på nuværende tidspunkt, dels vel egentlig heller ikke enige om afgrænsningen af bl. a. det område, som hedder tjenesteydelser vedrørende fast ejendom, og derfor forstår jeg overhovedet ikke, at ministeren bringer fast ejendom ind i forbindelse med forbrugerklagenævnet, så længe disse udvalg ikke har færdiggjort deres arbejde.

Noget helt andet er så, at jeg knap nok forstår ministerens formulering på side 3 i bemærkningerne til forslaget, hvor der står, at man overvejer at udvide klagenævnets kompetence til også at omfatte klager vedrørende reparation m.v. af fast ejendom. Det er